

מ"ת 55051/05/22 - הלל בביב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 55051-05-22 מדינת ישראל נ' בביב

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש	הלל בביב
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים.

רקע דיוני

ביום 25.5.22 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו 48 אישומים, מתוכם 43 אישומים בגין עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ובחלק מן המקרים גם עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. בנוסף על אלה, מיוחסים למבקש באותו כתב אישום 4 אישומים בגין עבירות של הונאת נושים, הסתרת נכסים, אי מסירת מידע או מסירת מידע כוזב במסגרת הליכי פשיטת רגל, עבירות מס ועבירות הלבנת הון, וכן אישום בגין עבירות של זיוף דרכון, שימוש בדרכון מזויף, התחזות כאדם אחר ושיבוש מהלכי משפט.

כתב האישום מכיל פרטים רבים. לצורך החלטה זו יצוינו בתמצית אלה.

המבקש היה בעליו ומנהלו של משרד עורכי דין בו הועסקו ארבעת הנאשמים הנוספים (נאשם 2 ששימש בתפקיד אדמיניסטרטיבי, נאשם 3 ששימש כשליח ונאשמים 4 ו-5 שהיו עורכי דין). ביום 16.3.17, על רקע חובות בסך של למעלה מ-7.8 מיליון ₪ הוצא נגד המבקש צו כינוס במסגרת הליכי פשיטת רגל וכן מונה מנהל מיוחד לנכסיו. המבקש חויב במסגרת הליכי פשיטת הרגל להפקיד את תקבולי עסקיו בחשבון אחד ולהגיש דו"ח הכנסות והוצאות מדי חודש. כאמור, כתב האישום רחב היקף וכולל בחובו 48 אישומים, אשר מגלים כי לאחר שניתן צו הכינוס, נטל המבקש לכיסו סכומי כסף רבים שהתקבלו מלקוחותיו תוך הפרת תנאי צו הכינוס ובין היתר תוך הונאת לקוחותיו, הצגת מצגים כוזבים, ניצול גילם המבוגר של הלקוחות ומצבם האישי והרפואי. סכום הכספים שהתקבלו במרמה בנסיבות מחמירות עומד על

סך של 6,425,130 ₪ וסכום הכספים בניסיון לקבלם במרמה עומד על סך של 576,750 ₪. על פי הנטען, פעל המבקש יחד עם נאשמים 2, 4 ו-5 בדרכים שונות, שלא כדין, על מנת למנוע דיווח של כספי המרמה והכנסות נוספות של המשרד מהמנהל המיוחד ומנושיו. כמו כן נטען כי המבקש השתמש בחשבוניות הבנק של נאשמים אלה ובצ'יינג'ים שונים בהיקף של 20,775,136 ₪ שהוא רכוש אסור על פי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000.

המבקש נעצר לראשונה ביום 8.3.20 ושחרר בתנאים מגבילים ביום 12.3.20, בין היתר, איסור לעסוק במקצוע עריכת דין ואיסור יצירת קשר עם המעורבים בחקירה.

ביום 16.5.22 נעצר המבקש בעת שניסה לצאת מן הארץ דרך מעבר הגבול עם ירדן תוך שימוש בדרכון מזויף.

מעצרו של המבקש הוארך עד ליום 25.5.22, אז הוגש כתב האישום לצד בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

בא כוח המבקש לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה לכל המיוחס למבקש בכתב האישום ועל קיומן של עילות מעצר, אלא עתר לבחון את המשך מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני לאחר קבלת תסקיר.

ההחלטה בעניין המשך מעצרו של המבקש נדחתה עד לאחר קבלת תסקיר.

ביום 25.7.22 הובא עניינו של המבקש בפני השופטת ש' זמיר, כאשר עד לאותו מועד לא נערך תסקיר בעניינו על אף שאושרו דחיות לצורך כך על פי בקשת שירות המבחן. באותו מעמד הודיע בא כוח המבקש כי הוא מוותר על בקשתו לקבלת תסקיר. לאחר שנשמעו טיעוני באי כוח הצדדים, הורתה השופטת ש' זמיר על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים.

על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט העליון במסגרת בש"פ 8578/22.

בדיון שהתקיים בערר, ביום 29.12.22 הסכימו באי כוח הצדדים להצעת בית המשפט העליון לפיה ייערך תסקיר בעניינו של המבקש במסגרתו יתייחס שירות המבחן למאפייני אישיותו של המבקש, לחלופת מעצר ככל שתוצע ולאפשרות המשך מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני. בית המשפט העליון קבע כי תסקיר יינתן עד ליום 15.2.23 וככל שבא כוח המבקש ימצא לנכון להגיש בקשה לעיון חוזר, יעשה כן.

ביום 31.1.23 הגיש המבקש את הבקשה הנדונה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים, בו ביום בו הוגש לתיק המעצר תסקיר שירות המבחן.

ביום 13.2.23 התקיים לפניי דיון במהלכו שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן קיים שיחה עם המבקש באמצעות היוועדות חזותית ממקום מעצרו וכן פגש את המפקחים המוצעים מקרב בני משפחתו. בסופו של תסקיר מקיף ומפורט, קבע שירות המבחן כי אין בידו להמליץ על המשך מעצרו של המבקש בתנאי פיקוח אלקטרוני.

מהתסקיר עולה כי המבקש כבן 42, גרוש ואב לשלושה ילדים קטינים המתגוררים עם אימם. טרם מעצרו התגורר המבקש בבית הוריו ועבד בקצביה שבבעלותם. המבקש מסר כי בשנת 2014 אובחן כחולה סרטן ועבר ניתוח להסרת גידול.

שירות המבחן התרשם כי המבקש גדל בסביבה יציבה והוא בעל יכולות גבוהות אותן ניצל בתקופה הרלוונטית למיוחס לו בכתב האישום, בה התמקד בצרכיו הרגשיים והכלכליים והשתמש בדפוסי הסתרה ומרמה. שירות המבחן התרשם גם כי המבקש מוסר אינפורמציה מצומצמת, חלקית ומגמתית, הממוקדת בהצגה עצמית חיובית תוך נטייה לצמצם ממשמעות בחירותיו והתנהלותו הבעייתית. מכל האמור, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להמשך התנהלות מרמית ופורצת גבולות מצדו של המבקש, בצד סיכון משמעותי להפרת תנאיו המגבילים. שירות המבחן ציין כי אינו ממליץ על שחרורו של המבקש ממעצר הואיל ולהערכתו לא תושג הפחתה בסיכון להישנות התנהגות מרמית תחת פיקוחם של המפקחים המוצעים ופיקוח אלקטרוני לא יוכל לפצות על חולשת הפיקוח האנושי המוצע. יצוין כי שירות המבחן פגש בארבעה מפקחים מוצעים: הוריו של המבקש, אחיו ואחותו והודיע כי אינו ממליץ על התאמתם למשימת הפיקוח על המבקש. שירות המבחן התרשם כי משפחתו של המבקש מלוכדת ומכירה בחומרת המיוחס לו, עם זאת נוכח התנהלותו המרמית לאורך זמן והתחכום הכרוך בה, יתקשו בני משפחתו המוצעים כמפקחים לפקח עליו באופן יעיל לאורך זמן, לצפות מצבי סיכון בהתנהלותו ולבסס התייחסות סמכותית וממתנת כלפיו, לגלות ערנות ולהוות אמצעי בקרה על התנהלותו.

טיעוני באי כוח הצדדים

בא כוח המבקש טען כי הגיעה העת להקל בתנאי מעצרו של המבקש, הנתון במעצר מאחורי סורג ובריש במשך כעשרה חודשים מעת שנעצר, כאשר החקירה בעניינו החלה בשנת 2000 ומאז במשך כשנתיים וחצי היה המבקש נתון בתנאים מגבילים אותם לא הפר. בתוך כך טען בא כוח המבקש כי תסקיר שירות המבחן מתעלם מנתון מהותי זה להערכת המסוכנות. כמו כן נטען כי בהערכת מסוכנותו של המבקש יש להתחשב בעובדה שהעבירות המיוחסות לו אינן כוללות רכיב של אלימות.

באת כוח המשיבה עמדה על חומרת כתב האישום שעניינו בעבירות מרמה רבות וסדרתיות ועל החשש להימלטות המבקש מן הדין. לטענתה, יש לאמץ את המלצתו השלילית של שירות המבחן לפי שאין בסיס ליתן במבקש את האמון הנדרש לצורך חלופת מעצר.

דין והכרעה

המבקש נתון במעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריש במשך תקופה של למעלה משמונה חודשים, כאשר בתקופה שקדמה לכך היה נתון בתנאים מגבילים והוא נעצר ימים ספורים לפני שהוגש נגדו כתב האישום בעת שניסה לצאת מן הארץ דרך מעבר הגבול עם ירדן תוך שימוש בדרכון מזויף.

כתב האישום שהוגש בעניינו של המבקש מגולל פרשה מורכבת וחמורה של עבירות מרמה סדרתיות שביצע המבקש בעצמו ויחד עם עובדי משרדו כלפי לקוחות ששכרו את שירותיו המשפטיים כעורך דין ונתנו אמונם בו, במקצועיותו וביושרו. המבקש הפר את חובותיו כלפי לקוחותיו ונטל מהם כספים על יסוד מצגים כוזבים ובמרמה בסך של כ- 6.5 מיליון ₪ וניסה ליטול מחלקם כספים נוספים בסך של למעלה מחצי מיליון ₪, תוך שהוא מנצל את גילם המבוגר ואת מצבם האישי והרפואי.

כאמור, מגולל כתב האישום סדרה של עבירות כלכליות המיוחסות למבקש, שביטוין בהונאת נושים והעלמת הכנסות במסגרת הליכי פשיטת רגל ובניגוד לחובות שהוטלו על המבקש בצו כינוס בסך של למעלה מ- 20 מיליון ₪ בנוסף על עבירות מס הכנסה ומע"מ וריבוי עבירות של הלבנת הון.

בעודו נתון בחקירה פלילית ובתנאים מגבילים, ניסה המבקש לצאת מן הארץ תוך שימוש בדרכון מזויף ובזהות בדויה.

ריבוי עבירות המרמה והעבירות הכלכליות שביצע המבקש בעצמו ויחד עם עובדי משרדו, הן כלפי לקוחותיו, הן כלפי המנהל המיוחד ונושיו והן כלפי שלטונות המס, באופן מאורגן, מתוכנן, שיטתי, בתחכום, לאורך זמן רב, תוך הפרת תנאים מגבילים וחובות שהוטלו עליו במסגרת צו כינוס ובהיקף של מיליוני שקלים, מצביעות על יכולותיו העברייניות ועל מסוכנותו הגבוהה. העובדה שהעבירות המיוחסות למבקש הן בעיקרן עבירות כלכליות אינה מהווה שיקול המאין מסוכנות או מפחית ממנה, מקום בו מדובר בעבירות רבות הנעשות באופן שיטתי ונרחב, בהיקפים כספיים גדולים ותוך התארגנות של מספר מבצעים (הפסיקה בעניין זה עניפה ביותר ואך לשם הדוגמא ראו, בין היתר, בש"פ 3669/17 ואזנה נ' מדינת ישראל (23.5.17)).

מתוך תסקיר שירות המבחן עולה כי המבקש נקט במגמתיות ובדפוסי הסתרה גם אל מול שירות המבחן ובכך מרכיב נוסף המצביע על התנהלותו המרמית והמעצים את מידת מסוכנותו גם בעת הזו.

בא כוח המבקש טען כי בהערכת מסוכנותו של המבקש יש לקחת בחשבון את העובדה שבתקופה עד למעצרו לא הפר המבקש את התנאים המגבילים שהוטלו עליו ולא ביצע מעשי מרמה ועוד טען כי שירות המבחן לא נתן משקל לנתון זה בהעריכו את הסיכון ביחס למבקש. אני דוחה טענה זו. לניסיונו של המבקש להימלט מן הארץ עת נתון היה בתנאים מגבילים לצורך מיצוי החקירה, תוך שהוא עושה שימוש בדרכון מזויף וזהות בדויה, שתי משמעויות רלבנטיות: האחת, מסוכנות העולה מתוך יכולתו להשיג דרכון מזויף ותעוזתו לנסות להימלט מן הארץ בניסיון התחמק מההליכים הפליליים הצפויים לו, והשנייה, החשש הממשי להימלטות מן הארץ אם ישוחרר, חשש שאין להפיגו בנסיבותיו של המבקש אלא אם יהיה מאחורי סורג ובריש. עובדה זו מלמדת כי המבקש אינו מורתע ממצבו המשפטי ומתנאים מגבילים המושתים עליו והתנהלותו הייתה ונתרה כזו הפורצת גבולות.

באשר לתסקיר שירות המבחן. אכן תסקיר שירות המבחן אינו חזות הכול והוא אך כלי עזר הניתן בידו של בית המשפט בבואו לבחון את מסוכנותו של המבקש והתאמתו לחלופת מעצר, יחד עם שיקולים נוספים. אלא שבעניינו של המבקש, בשים לב לחומרת הפרשה ולנסיבות ביצוע העבירות ולמקרא התסקיר המפורט והמנומק, אני מוצא לאמץ את הערכת הסיכון של שירות המבחן ואת מסקנתו השלילית לפיה לא יהיה בחלופת מעצר לרבות באמצעות פיקוח אלקטרוני להפחית את הסיכון להישנות התנהגות מרמית מצדו של המבקש.

כאן המקום להתייחס לטענות בא כוח המבקש לאמור ולמומלץ בתסקיר שירות המבחן. בחנתי בחון היטב ולעומק המפורט בתסקיר. אני מוצא לציין תוך הדגשה, כי שירות המבחן, בחן כל נתון, עובדה או נסיבה רלבנטיות לעניין. התסקיר שהוגש, הוא מעמיק, מקצועי ומקיף ביותר. כידוע, תסקיר שירות המבחן אינו חזות הכול, והוא בבחינת המלצה לבית המשפט כפי כל חוות דעת אחרת. אלא שהדין במקומותינו הוא שלא בנקל ידחה בית המשפט המלצת שירות המבחן. שירות המבחן הוא גוף רב חשיבות המסייע לבית המשפט ליתן החלטות מושכלות. לפיכך בעניין זה, אני קובע כי המלצת שירות המבחן הינה בבחינת נדבך נוסף ואוסיף רב חשיבות במתן החלטתי.

עוד עולה באופן ברור ואף נחרץ שאין לתת אמון במבקש. כידוע, בבוא בית המשפט לשקול חלופת מעצר בבחינת השגת מטרת המעצר בדרך של פגיעה פחותה בחירותו של המבקש, שוקל בית המשפט מספר שיקולים בין היתר: מסוכנותו של המבקש, חשש הימלטות מן הדין, כמו גם, מתן אמון במבקש. כשאני שוקל שיקולים אלה, על פי נסיבות המקרה כפי העולה מתוך כתב האישום, כמו גם התנהלותו המרמית של המבקש, וכשאני שוקל המשך מעצרו של המבקש בפיקוח איזוק אלקטרוני, אני בא לכלל מסקנה שאין להורות על כך. מסקנתי מתוך המכלול, כי ההחלטה היחידה במקרה שלפני היא להורות על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים, מאחורי סורג ובריח. חלופת מעצר או מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני אינם מתאימים למי שלא ניתן ליתן בו אמון. במיוחד נוכח המעשים המיוחסים לו בכתב האישום שהם מעשי מרמה והונאה הן כלפי גורמים פרטיים והן כלפי רשויות המדינה, בשים לב, לניסיונו להימלט מן הארץ תוך שימוש בדרכון מזויף.

לאור כל האמור, אני סבור כי מסוכנותו הגבוהה של המבקש, החשש שישבו וינסה להימלט מן הארץ והקושי ליתן בו אמון, מונעים כל חלופת מעצר בעניינו, לרבות המשך מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני. משום כך אני נדרש לבחינת חלופת מעצר קונקרטית ולבחינת המפקחים המוצעים.

הבקשה לעיון חוזר נדחית.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשפ"ג, 14 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

